

1. Vardas (ai), pavardė: **Jonas Talmantas**
2. Darbovietė, pareigos: **ūkininkas. Visuomeniniais pagrindais (be atlygio) nuo 2008 m. liepos 11 d. vadovauju Lietuvos ūkininkų sąjungai.**
3. Lietuvos apdovanojimai ir jų suteikimo data: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos Garbės ženklas (Nr. 11), 2009-06-03; Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Pirmo laipsnio Garbės ženklas (Nr. B2-141), 2009-08-11, ordinas „Už nuopelnus Lietuvos kaimui“, įteiktas Marijampolėje 2016-03-10:

Esu vienas iš tų, kuris puikiai žino, ką reiškia pradėti kurti savo ūkį, neturint tam jokio materialaus pagrindo. 1978 m., baigęs Gruzdžių tarybinio ūkio technikumą (dabar – Gruzdžių žemės ūkio mokykla), dirbau Grinkiškio tarybiniame ūkyje (Radviliškio r. sav.) veterinarijos felčeriu. Vėliau gydytojo praktiką tobulinau ir daug dirbau Kėdainių rajone „Šušvės“ ir „Aušros“ kolūkiuose. Dirbdamas baigiau Lietuvos veterinarijos akademijoje (*dabar* LSMU Veterinarijos akademija) neakivaizdžias studijas ir įgijau veterinarijos gydytojo specialybę. Nuo 2000 m. iki 2005 m. dirbau privačiu veterinarijos gydytoju.

1990 m. kovo 11 d. Lietuvai paskelbus Nepriklausomybę, šalyje pradėjo kurtis pirmieji ūkininkų ūkiai pagal Valstiečio ūkio įstatymą. Taip pat nepabijojau iššūkių ir 1992 m. įregistravau ūkininko ūkį. Pradžia iš tiesų buvo nelengva, tačiau asmeninės savybės: pareigingumas, atkaklumas, komunikabilumas, ryžtingumas padėjo man įgyvendinti užsibrėžtą tikslą – sukurti modernų augalininkystės ūkį, kuriame stengiuosi kuo plačiau naudotis Lietuvos žemės ūkio mokslo ir inovacijų pasiekimais.

2007 m. vasario 15 d. inicijavau Kėdainių krašto ūkininkų sąjungos įkūrimą, nes prieš tai veikęs LŪS Kėdainių skyrius turėjo skolų ir jau kelis metus nevykdė veiklos. Sukviečiau aktyvių ūkininkų susirinkimą, pasitvirtinome įstatus ir buvau išrinktas Kėdainių krašto ūkininkų sąjungos pirmininku.

2008 m. liepos 11 d. mane išrinko vienos iš didžiausių Lietuvos nevyriausybinių žemdirbių organizacijų – Lietuvos ūkininkų sąjungos – pirmininku. Šias pareigas sėkmingai einu jau ketvirtą kadenciją, aukodamas savo laiką, žinias ir patirtį, negaudamas jokio atlygio už savo darbą, dirbu organizacijos narių ir visų šalies žemdirbių labui. Pripažįstu, jog tokį turtą – kaip savo asmeninį laiką – galiu naudoti dėka savo sūnaus Ovidijaus Talmanto ir posūnio Pauliaus Pikšrio, kurie jau turi savo ūkius ir su didžiule atsakomybe prižiūri mano paties ūkį.

Nėra paprasta būti Lietuvos ūkininkų sąjungos lyderiu, nes reikia daug žinių, išmanymo ir diplomatinių gebėjimų, apjungiant įvairių Lietuvos rajonų žemdirbių problemas, jas išgryninant ir pateikiant šalies atsakingoms valdžioms institucijoms kaip kompromisinį sprendimą. Ne

visada viskas ir pavyksta, tačiau stengiuosi tinkamai atstovauti vadovaujamos organizacijos nariams Lietuvos valdžios ir Europos Sąjungos institucijose.

Esu įvairių Lietuvos Respublikos Premjero patarimo komiteto narys, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patarimosios grupės narys, įvairių Žemės ūkio ministerijos darbo grupių, Žemės ūkio mokslo tarybos, Lietuvos grūdų augintojų asociacijos ir sėklininkystės asociacijos tarybos narys, Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnybos steigėjų (Lietuvos ūkininkų sąjungos) įgaliotas atstovas.